

היום שאחרי מחר

מה הקשר בין הקינדל החדש שקניתי להיסטוריה של אנשים ומחשבים? • סיפור על אהבה, בגידה ופחדים (עם סוף טוב)

למשימה קשה יותר ויותר עבורי. זה לא שאני לא אוהב את מה שיש למדפים להציע, זה פשוט שקראתי כבר את הרוב. הסיבה השנייה היא, שנמאס לי לחכות שיתרגמו ספרים שאני רוצה לקרוא. חלק מהספרים האהובים עלי ראו אור בעברית רק כמה שנים (!) אחרי מועד פרסומם המקורי בלע"ז. חלק מהספרים, לצערי, לא תורגמו מעולם לעברית. הסיבה השלישית היא, שבתור עורך בקבוצה שמתרכזת בפרסומים טכנולוגיים, אני משתדל להיות מעודכן ככל האפשר בחידושים האחרונים. נכון, אני לא יכול לבדוק בעצמי כל גאדג'ט שמוזכר באחת הידיעות שמתפרסמות אצלנו, אבל אני מתעקש לראות ולגעת לפחות פעם אחת בכל מכשיר שזכור, כדי לוודא שאנחנו לא כותבים שטויות. הסיבה הרביעית היא, שבכל פעם שאני עולה על טיסה, אני מוקף בנוסעים שעסוקים בקריאה בקינדל או ב-iPad שלהם. לכן, חשבתי לעצמי, לא יכול להיות שחווית הקריאה גרועה עד כדי כך (ספוילר: היא לא!).

אז קניתי קינדל, ואני לא יכול להיות מאושר יותר מההחלטה שלי. טכנולוגיית הדיו האלקטרונית מצוינת באופן מעורר השתאות, והעבודה שהמסך לא מרצד ולא מקרין אור, הופכת את הקריאה למהנה ביותר. תוסיפו לכך אפשרויות כמו מילון מובנה (וואו, לא תאמינו עד כמה זה שימושי) והצגת ערכים מוויקיפדיה בנגיעת אצבע - ותקבלו חווית קריאה שלא הכרתם כמותה.

המספרים מדברים בעד עצמם

בואו נסתכל לרגע על המספרים: יותר ממיליון ספרים זמינים כיום לרכישה בחנות של אמזון, והמספר הזה הולך וגדל מדי חודש. המחירים נעים בין 3 ל-15 דולרים, כאשר יותר מ-800 אלף כותרים זמינים לרכישה בפחות מ-9.99 דולרים.

ישבתי באותו שולחן שבו אני יושב בעת כתיבת שורות אלה וכתבתי את הידיעה הראשונה שלי. בשש השנים שעברו מאז השתנה המון: המחשב שודרג, המסך הוחלף, עשרות פריטים אישיים מצאו מקום של כבוד לצד מכשיר הטלפון ושירת המגירות מימיני כבר עלתה מזמן על גדותיה - מלאה בחומרים לכתבות שביום פרסומן נראו כדבר החשוב בעולם, אך עם הזמן הפכו לעוד זיכרון. דבר אחד לא השתנה: הכבוד הרב שאני חש למילה המודפסת.

חרדת קודש

מהרגע שבו אחת הידיעות שלנו נכתבת ועד הרגע שבו היא מגיעה אליכם, הקוראים, עוברות המילים כברת דרך ארוכה: עריכה, שכתוב, קריאה שנייה ושלישית (ולפעמים רביעית) ולבסוף גם הזנה למערכת התוכן, יחד עם תמונה מתאימה, כותרות ולינקים רלוונטיים. אני מציין את כל זה, כדי להדגיש שאנחנו משקיעים מאמצים גדולים מאוד על מנת לוודא שכל פסיק שנשלח אליכם, קוראים יקרים, יהיה במקומו.

ולמרות זאת, כשמגיע הרגע לבחור ידיעות לעיתון המודפס, אני עובר על הטקסטים פעם נוספת ובמקרים רבים גם עורך שינויים. נכון הוא שחלק מהשינויים הללו הם טכניים, ונובעים מסיבות כמו חוסר מקום על הדף, הבדלי קונספט או סתם סגנון הגשה. אבל יש גם שינויים שאני נוהג לכנות "שינויי נייר": משהו בי מתייחס בחרדת קודש למילים שמודפסות על נייר, ולא נשמרות על גבי הארד-דיסק. הן "מרגישות" לי אחרת ולכן זוכות גם לטיפול שונה.

עכשיו, אחרי שהעמקתם את ידיעתכם בעולמי הפנימי, אתם ודאי שואלים את עצמכם: למה, לעזאזל, הוא צריך קורא ספרים אלקטרוני? אני אספר לכם. הסיבה הראשונה היא, שרכישת ספר חדש הופכת

ני מניה שאני משתייך לדור הזה שאומרים עליו שנולד עם מקלדת ביד. אמנם לא נגעתי במקלדת עד שהגעתי לכיתה א', ולא היה לנו מחשב בבית עד שהייתי בכיתה ד' - אבל אני מקבל בהכנעה את השיוך הזה. עם זאת, בניגוד לרבים מחברי בני דור-המקלדת, אני חובב גדול של נייר. אולי זה בגלל שבתור ילד נהגתי לבלות שעות רבות בציור, אולי בגלל שספרים תמיד סקרנו אותי ואולי בגלל שקשה יותר לשנות מילה שהודפסה על דף - ולכן יש לה כבוד רב יותר בעיניי. כך או כך, יחסי עם הנייר היו קרובים מאז ומעולם. לכן, העובדה שמההדולרים הטובים ביותר שהשקעתי החודש, היו אלה ששילמתי תמורת הקינדל שלי - קורא הספרים האלקטרוני מבית אמזון, עלולה להיות מפתיעה. בתור מי שלא מחבב ספרים, אלא באמת ובתמים אוהב אותם, הששתי מאוד טרם המעבר לדיו האלקטרונית והחלפת הנייר בפיסת אלומיניום. אבל לפני שנגיע לזה, הרשו לי לספר לכם בקצרה את ההיסטוריה המשותפת שלי עם הנייר.

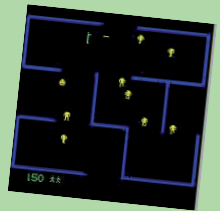
חיבתי הרבה לאותם שבבי עץ מעובדים לא עוצרת בספרים - היא הייתה אחד הגורמים שמשכו אותי לפני קצת יותר מתשע שנים לעולם העיתונות. אמנם אפשר לומר שעסקתי בעיתונות עוד הרבה קודם לכן, במסגרות כאלה ואחרות, אבל אני אוהב להתחיל לספור מהיום שבו כתבה פרי עטי פורסמה לראשונה ונשלחה לאלפי מינויים ("ע"ע ביטאון חיל-האוויר, גיליון 150/251, אפריל 2003). החוויה הזאת, שבמסגרתה כל העבודה הקשה שהשקעתי באה לידי ביטוי באופן מתפרץ ונקודתי על גבי נייר כרום איכותי במיוחד, הייתה מיוחדת במינה.

שלוש שנים ומי-יודע-כמה-כתבות מאוחר יותר, מצאתי את עצמי בקומה ה-24 במגדל הוורד שבגבעתיים (להלן: משרדי אנשים ומחשבים).

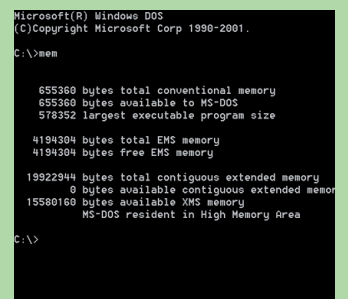
ועוד בשנת 1981 חברת סאיטקס, בבעלות אפי ארזי האגדי, החלה להתפתח ולגדול גם מעבר לים. החברה, שלימים הפכה לסאיטקס ויז', שלמים נמכרה ונעלמה מהשוק, עסקה בעיקר בפיתוח מערכות ממוחשבות לעיבוד תמונות צבע כך שיהפוך את תהליך הקדם דפוס (Prepress) ובעיקר את תהליך ייצור הגלופות לדיגיטלי. תוך שנים ספורות כבשה סאיטקס את מקומה כאחת החברות המובילות בעולם בתחום.

ובזמן שבישראל עסקו בהקמת חברות, נרשם שיא גינס שלילי בעולם הטכנולוגיה - ג'ף דיילי, בחור צעיר בן 19 בלבד

הפך לאדם הראשון בעולם שמת בגלל ובעת משחק מחשב. דיילי הצעיר מת מהתקף לב בזמן שהגיע לשיא של 16,660 נקודות במשחק ברוזק. אבל היו גם חדשות משמחות יותר. בשנה זו הכריזו שני בחורים צעירים

מהגראז' שלהם בסיאטל על מערכת הפעלה בשם MS-DOS גרסה 1.0 (אוגוסט 1981) - והיתר כבר רשום בדפי ההיסטוריה.